

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/221/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619200256
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Halušková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6619200256.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Haluškovej a členov senátu JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jozefa Zlochu, v spore žalobcu T. O. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Ul. E. O. XX, XXX XX L., proti žalovanej B. B. V., súdnej exekútorke, sídlo exekútorského úradu T. Z. 2, XXX XX L., T.: XX XXX XXX, o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 4C/1/2019-118 zo dňa 24. júla 2019 takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu vo výroku o zamietnutí žaloby (I. výrok) potvrdzuje.
- II. Rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania (II. a III. výrok) mení tak, že žalovanej náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznáva.
- III. Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Lučenec (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo dňa 24. júla 2019 žalobu o zaplatenie sumy 161,22 eur s príslušenstvom zamietol (I. výrok) a rozhodol, že žalobca nemá nárok na náhradu trov konania (II. výrok) a žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal (III. výrok). Z dôvodov rozsudku vyplýva, že predmetom konania bolo vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 161,22 eur spolu so 14,75 % ročným úrokom od 31.03.2017 do zaplatenia a s náhradou trov konania, ktoré malo vzniknúť žalobcovi pri vykonávaní exekúcie pre oprávneného A. vodárenská prevádzková spoločnosť, a. s. proti žalobcovi ako povinnému žalovanou pod sp. zn. EX 623/2009, ktorá pokračovala v exekúcii ako náhradníčka pôvodného exekútora JUDr. B. V., ktorého výkon funkcie zanikol úmrtím. Žalobca tvrdil, že úhradou istiny dňa 13.01.2009 odpadol dôvod na vydanie rozsudku - exekučného titulu - Okresného súdu Lučenec č. k. 5C/128/2008-69 z 19.01.2009 a rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 13Co/152/2009-90 z 18.08.2009. Žalobca tiež tvrdil, že žalovaná nemohla byť ustanovená za náhradníčku súdneho exekútora, ktorého úmrtím došlo k zániku jeho právnej spôsobilosti ako fyzickej osoby, vrátane poverenia na vykonanie exekúcie. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe a v rámci svojej procesnej obrany uviedla, že súdny exekútor B. B. V. vykonával exekúciu pod sp. zn. EX 623/2009 na základe poverenia č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 07.01.2009. Po úmrtí súdneho exekútora B. B. V. žalovaná pokračovala ako súdna exekútorka v exekúcii na základe Dekrétu o ustanovení náhradníka súdneho exekútora z 22.06.2011. Okresný súd Lučenec uznesením č. k. 8Er/1161/2009-42 ustanovil povinnému v exekučnom konaní opatrovníka; uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 18.08.2015. Súdny exekútor doručil opatrovníkovi dňa 29.09.2015 upovedomenie o začatí exekúcie spolu s oznámením, že výkon funkcie pôvodného exekútora B. B. V. zanikol úmrtím. Exekučné konanie skončilo vymožením pohľadávky v zmysle exekučného titulu. Žalovaná tiež namietla, že medzi súdnym exekútorom a povinným nemôže ísť o súkromnoprávny vzťah, teda nemôže vzniknúť bezdôvodné obohatenie. Navrhla zamietnutie žaloby.

1.1 Súd prvej inštancie mal preukázané, že voči žalobcovi ako povinnému bola vedená na Okresnom súde Lučenec exekúcia v exekučnom konaní zn. EX XXX/XXXX, a to na základe rozsudku okresného súdu č. k. 5C/128/2008-69 zo dňa 19.01.2009, potvrdeného rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 13Co/152/2009-19 zo dňa 18.08.2009. Oprávnený A. vodárenská prevádzková spoločnosť, a. s., K. Bystrica, IČO: 36644030 podal návrh na vykonanie exekúcie zo dňa 30.11.2009 voči žalobcovi ako povinnému. Na základe poverenia číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 07.12.2009 vykonával exekúciu súdny exekútor B.. B. V., ktorý sa pokúšal opakovane doručovať žalobcovi Upovedomenie o začatí exekúcie do vlastných rúk, avšak bezúspešne. Žalobca odpovedal na výzvu súdneho exekútora z 20.01.2010 prostredníctvom pošty dňa 17.02.2010. B.. V. toto podanie dňa 24.02.2010 odstúpil na Okresný súd Lučenec za účelom rozhodnutia, nakoľko išlo o nesúhlas s výkonom exekúcie, resp. návrh na jej zastavenie. Uznesením č. k. 8Er/1161/2009 - 19 zo dňa 23.06.2010 okresný súd návrh žalobcu na zastavenie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia súdu vyplýva, že poverenie v exekučnom konaní bolo vydané na základe právoplatného exekučného titulu a odvolanie žalovaného proti povinnosti zaplatiť súdny poplatok 16,50 eur nemá na právoplatnosť a vykonateľnosť exekučného titulu žiadny vplyv. Oprávnený dňa 29.01.2010 doručil na exekútorský úrad oznámenie zo dňa 27.01.2010 o tom, že povinný - žalobca uhradil istinu vo výške 41,04 eur bez príslušenstva a žiada vymáhať príslušenstvo v zmysle exekučného titulu v exekučnom konaní. Súdna exekútorka B.. B. V. - žalovaná pokračovala v exekúcii na základe Dekrétu o ustanovení súdneho exekútora zo dňa 22.06.2011. Opakovane sa pokúšala doručovať žalobcovi upovedomenie o začatí exekúcie spolu s oznámením, že pokračuje v exekúcii po B.. B. V., ktorému zanikol výkon funkcie úmrtím a po zohľadnení vykonanej úhrady oznámenej oprávneným. Žalovaná sa neustále pokúšala zákonným spôsobom doručovať povinnému písomnosti do vlastných rúk, vykonávala aj šetrenie jeho pobytu. Po bezúspešnom pokuse o doručenie písomností do vlastných rúk povinnému žalovaná dňa 14.10.2014 požiadala súd o ustanovenie opatrovníka. Dňa 30.07.2015 Okresný súd Lučenec uznesením č. k. 8Er/1161/2009-42 ustanovil v exekučnom konaní povinnému - žalobcovi opatrovníka; uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 18.08.2015. Z dôvodov tohto uznesenia vyplýva, že žalobca mal evidovaný pobyt na adrese O. XX, L., iný pobyt nemal evidovaný, šetrením vykonaným Obvodným oddelením PZ v Lučenci na adrese trvalého pobytu sa miesto súčasného pobytu povinného nepodarilo zistiť. Žalovaná doručila súdu dňa 15.10.2014 žiadosť o ustanovenie opatrovníka z dôvodu, že doručované zásielky v mieste trvalého bydliska nepreberá. Okresný súd žalovanému, keďže sa zdržiaval na neznámom mieste, ustanovil opatrovníka zamestnanca Okresného súdu Lučenec W. N.. Žalobca na pojednávaní uviedol, že dal pokyn manželke, aby nepreberala zásielky za neho, pokiaľ sa zdržiaval v zahraničí, nakoľko by mu uplynula lehota na prípadné opravné prostriedky. Ustanovenie opatrovníka podľa doručky o prevzatí W. N. prevzal dňa 29.09.2015. Z čiastočného výpisu z listu vlastníctva číslo XXXX súd prvej inštancie zistil, že na nehnuteľnosti patriacej do bezpodielového spoluvlastníctva žalobcu s jeho manželkou boli zriadené tri záložné práva. Zároveň bol zaznamenaný exekučný príkaz na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľností v prospech oprávneného Jána C.. Žalobcovi bol bezúspešne doručovaný exekučný príkaz zo dňa 27.03.2017, z ktorého vyplýva, že pohľadávka oprávneného bola uhradená dňa 13.01.2009 vo výške 41,04 eur, pričom zostávajúca časť pozostávala z úroku 6,46 eur, trov súdneho konania 16,60 eur, poplatku za vydanie poverenia 16,50 eur a predbežných trov exekúcie 121,66 eur, t.j. aktuálne vymáhaný nárok bol vo výške 161,22 eur.

1.2 Po citácii § 16 ods. 1 písm. a) ods. 6 Exekučného poriadku účinného do 31.12.2011, § 31 ods. 1 a ods. 4 a § 49 ods. 4 Exekučného poriadku účinného ku dňu podania žaloby, ako aj § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka súd prvej inštancie konštatoval, že vo všeobecnosti možno uplatniť nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia len v prípade, ak nie sú splnené podmienky pre uplatnenie nároku na náhradu škody. Podľa rozhodovacej praxe Ústavného súdu SR má právo na vydanie bezdôvodného obohatenia prednosť pred právom na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu štátu. Pri posudzovaní naplnenia podmienok vzniku bezdôvodného obohatenia okresný súd vylúčil aplikáciu § 454 Občianskeho zákonníka, pretože sa za žalovanú neplnilo to, čo mala plniť ona. Konštatoval, že plnenie žalovanej sa dialo na základe riadne vykonávanej exekúcie sp. zn. EX 623/2009. Žalovaná postupovala v súlade s ust. § 16 ods. 1 písm. a) a § 16 ods. 6 Exekučného poriadku účinného v čase jej ustanovenia za náhradníčku zosnulého súdneho exekútora B.. V.. Povinnosť určiť náhradníka za súdneho exekútora, ktorý zomrel, mala exekútorská komora; žalovaná bola za náhradníčku súdneho exekútora B.. B. V. ustanovená Slovenskou komorou exekútorov dekrétom z 22.06.2011 a bola oprávnená pokračovať v exekúcii na základe pôvodného poverenia udeleného pod č. XXXXXXXXXXXX dňa 07.12.2009 B.. B. V.. Týmto konaním žalovanej k porušeniu zákona nedošlo a neprijala plnenie bez právneho dôvodu alebo plnenie z neplatného právneho úkonu. Žalovaná vykonávala exekúciu v zmysle vykonateľného exekučného titulu, pretože žalobca ako povinný

uhradil istinu, avšak nie jej príslušenstvo. Žalovaná pri výkone exekučnej činnosti zohľadnila žalobcove plnenie istiny a predmetom exekúcie bolo len jej príslušenstvo, trovy konania a trovy exekúcie. Žalovaná po riadnom ukončení exekúcie poukázala exekúvanú sumu oprávnenému. Vznik bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka a násl. na jej strane preukázaný nebol.

1.3 Súd prvej inštancie sa zaoberal aj vznikom možnej škody a zodpovednosťou žalovanej za jej vznik v zmysle § 31 ods. 1 Exekučného poriadku. Exekučný poriadok prioritizoval zodpovednosť podľa osobitného predpisu s odkazom na zákon č. 514/2003 Z. z. v prípadoch, ak má poškodený nárok na náhradu škody voči štátu aj voči súdnemu exekútorovi a ide o zodpovednosť spoločnú a nerozdielnú. Poškodený sa môže rozhodnúť, či si uplatní škodu iba voči štátu, alebo iba voči súdnemu exekútorovi, alebo súčasne voči oboj (novelizácia Exekučného poriadku zákonom č. 2/2017 Z. z.). V konaniach začatých pred účinnosťou tejto právnej úpravy si poškodený mohol zvoliť, či bude náhradu škody uplatňovať voči štátu podľa osobitného predpisu, alebo voči súdnemu exekútorovi. Okresný súd dospel k záveru, že žalobca si môže uplatňovať nárok na náhradu škody voči žalovanej pri výkone jej činnosti súdneho exekútora, musia byť však naplnené jej predpoklady, ktorými sú protiprávnosť, vznik škody, príčinná súvislosť a prezumované zavinenie. Žalovaná úhradu istiny žalobcom dňa 13.01.2009 pri výkone exekučnej činnosti zohľadnila. Žalobca mal povinnosť uhradiť príslušenstvo pohľadávky, trovy súdneho konania aj trovy exekúcie. Dôvodným exekúvaním uvedenej sumy žalovanou od žalobcu nemohlo dôjsť k protiprávnemu konaniu, a teda ani k naplneniu zodpovednosti za škodu.

1.4 Súd prvej inštancie uviedol, že opatrovník bol rozhodnutím Okresného súdu Lučenec č. k. 8Er/1161/2009-42 zo dňa 30.07.2015 žalobcovi v pozícii povinného ustanovený v súlade s § 49 ods. 4 Exekučného poriadku, pričom sám žalobca uviedol, že nepreberal zásielky z dôvodu pobytu v zahraničí a manželke, oprávnenej na preberanie pošty nakázal, aby preberala len poštu, pokiaľ on má prísť domov. Upovedomenie o začatí exekúcie bolo dňa 29.09.2015 doručené do vlastných rúk ustanovenému opatrovníkovi. Ani z tohto dôvodu preto u žalobcu k vzniku škody nedošlo.

1.5 Po citácii § 255 ods. 1 a § 257 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C.s.p.“) okresný súd konštatoval, že v konaní neúspešný žalobca nemá nárok na náhradu trov konania, tento by mala žalovaná, ktorá si ale náhradu trov konania neuplatnila. Súd prvej inštancie to považoval za dôvod hodný osobitného zreteľa a podľa § 257 C. s. p. rozhodol, že žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote žalobca (ďalej aj „odvolateľ“) odvolanie s návrhom, aby odvolací súd tento rozsudok zrušil a potvrdil všetky nároky žalobcu uplatnené v žalobe. V dôvodoch odvolania uviedol, že na strane žalovanej vzniklo bezdôvodné obohatenie plnením bez právneho dôvodu, ktorý odpadol, došlo k hrubému porušeniu Exekučného poriadku. Uviedol, že na pojednávaní dňa 09.01.2009 bolo ukončené dokazovanie bez vyhlásenia rozsudku. Dňa 13.01.2009 žalobca uhradil pohľadávku 41,04 eur, súd však dňa 19.01.2009 vyhlásil rozsudok bez vytýčenia pojednávania; odvolací súd ho potvrdil bez zaplatenia súdneho poplatku, ktorý dovyrubil v októbri 2010. Došlo k porušeniu O. s. p.; súd mohol iba zastaviť odvolacie konanie, nie rozhodnúť. Ku dňu vyhlásenia rozsudku uznesenie sp. zn. 8Er/1161/2009 zo dňa 30.07.2015 opatrovník Gabriel N. neprevzal, nie je právne účinné. Tým aj doručenie upovedomenia z 29.09.2015 opatrovníkovi je irelevantné. Predmetom listovej zásielky uloženej na pošte dňa 05.04.2017 je podľa fotokópie nedoručenej listovej zásielky oznámenie o ukončení a vyúčtovaní ex. spisu EX 623/2009-D. Jej predmetom nebol exekučný príkaz, ktorý mal byť podľa vyjadrenia žalovanej vrátený dňa 25.04.2017 pre neprevzatie žalobcom. Žalovaná teda vykonala exekúciu bez doručenia exekučného príkazu žalobcovi, resp. opatrovníkovi. Zopakoval tvrdenie, že smrťou fyzickej osoby zaniká aj jej právna subjektivita, teda aj poverenie vydané súdnemu exekútorovi. Zdôraznil, že § 16 Exekučného poriadku bol začlenený v novelizácii z roku 2013, teda 4 roky po smrti exekútora V.. Exekučný titul vznikol nezákonným spôsobom, opatrovníctvo vzniklo nezákonným spôsobom, exekúcia bola vykonaná bez doručenia exekučného príkazu, resp. pred jeho doručením a došlo k uplatneniu retroaktivity novely Exekučného poriadku.

3. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že exekúcia bola vykonávaná na základe vykonateľného exekučného titulu, ktorým bol rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 5C/128/2008-69 zo dňa 16.01.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 13Co/152/2009-90 zo dňa 18.08.2009. Návrh na vykonanie exekúcie podal oprávnený A. vodárenská prevádzková spoločnosť, a. s., K. K.. Exekúcia bola vedená pod č. EX XXX/XXXX. Po oboznámení sa s odvolaním žalobcu žalovaná nemá potrebu sa vyjadrovať, nakoľko na dvoch pojednávaniach bolo dôsledne prejednané všetko, čoho sa žalobca domáhal. Exekučné konanie bolo voči žalobcovi ako povinnému vedené v súlade so zákonom.

4. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovanej (tzv. odvolacia replika) zopakoval svoje doterajšie tvrdenia o tom, že rozsudky súdov boli vynesené po úhrade záväzku. Vyslovil pochybnosť o verejnom vyhlásení rozsudku sudcom, ktorý nevytýčil pojednávanie. Exekučný titul na 9,- eur neexistuje, nepotvrdil ho súd v

občianskoprávnom ani v exekučnom konaní. Žalovaná ako náhradník súdneho exekútora mala požiadať o poverenie podľa vtedy platného Exekučného poriadku, nevykonávať exekúciu v mene mŕtveho exekútora. Polícia vyhlásila, že nevedela doručiť listovú zásielku žalovanej, no manželka žalobcu bola dlhodobo PN, nevychádzala z domu, mala poverenie na prevzatie zásielky. Bude asi treba podať trestné (zrejme oznámenie, pozn. odvolacieho súdu) na príslušníkov PZ ako, kedy a komu doručovali zásielku - nevyužitý dôkaz žalobcu. Opatrovník žalobcu neprevzal súdne poverenie na opatrovníctvo, preto je právne irelevantné následné doručenie upovedomenia aj exekučného príkazu opatrovníkovi. Žalovaná najprv urobila exekučné plnenie z bankového účtu žalobcu, až potom doručovala exekučný príkaz žalobcovi, nie opatrovníkovi. Súd prvej inštancie sa vo viacerých odôvodneniach odvolával na novely Exekučného poriadku, ktoré v čase vzniku exekučného titulu neexistovali a ani sa retroaktívne nemohli uplatňovať. Žalobca odmietol uhradiť faktúru oprávnenému, pretože zistil, že nemá schválenú jednotkovú cenu za kubík vody ako aj stočné Úradom sieťových odvetví, čím poškodzoval klientov v celom A. kraji. Keď dňa 09.01.2009 na pojednávaní žalobca zistil, kam sudca smeruje konanie, tak to vzdal, faktúru uhradil, nech monopol kradne ďalej.

5. Žalovaná v odvolacej duplike zopakovala, že nemá potrebu sa vyjadriť k odvolaniu žalobcu.

6. Na základe odvolania podaného včas stranou sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359, § 362 C.s.p.) krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) vec prejednal v rozsahu určenom ustanovením § 379 C.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario za použitia § 177 ods. 2 písm. c) C.s.p.. Z dôvodu, že odvolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania sa pri posudzovaní sporu zaoberal len námietkami, uvedenými v odvolaní žalobcu a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či v konaní došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 380 ods. 2 C.s.p.). Dospel k záveru, že odvolanie žalobcu proti I. výroku rozsudku nie je dôvodné, preto rozsudok okresného súdu v tejto časti s poukazom na § 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil. Odvolací súd sa v zásade stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktorý v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie veci a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 C.s.p.. Na zdôraznenie správnosti rozsudku okresného súdu a vzhľadom na potrebu vysporiadať sa s tvrdeniami žalobcu v odvolaní odvolací súd dopĺňa ďalšie dôvody.

7. Výhrady odvolateľa týkajúce sa tzv. nachádzacieho súdneho konania, v ktorom bol vydaný exekučný titul (rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 5C/128/2008-69 zo dňa 16.01.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 13Co/152/2009-90 zo dňa 18.08.2009) sú pre toto súdne konanie irelevantné. Tieto rozhodnutia sú právoplatné. Právoplatnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia, ktorú definuje § 226 Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z. z. účinný od 01.07.2016) ako vlastnosť súdneho rozhodnutia, ktorá spôsobuje záväznosť a zásadnú nezmeniteľnosť rozhodnutia. Právne vzťahy strán sporu po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia získavajú vynútiteľnosť. K ich spochybneniu môže dôjsť len osobitne kvalifikovaným spôsobom (za použitia mimoriadnych opravných prostriedkov, pokiaľ sú splnené zákonné predpoklady). Právoplatnosť ako inštitút procesného práva môže spôsobiť rozpor medzi stavom predprocesných, hmotnoprávných vzťahov a stavom týchto vzťahov po právoplatnom súdnom rozhodnutí. Takéto rozhodnutia nemožno vylúčiť a riešenie existuje len v rámci mimoriadnych opravných prostriedkov. Právoplatnosť je taká vlastnosť súdnych rozhodnutí, bez ktorej by sa nedali vyriešiť spory ani ostatné právne veci. Súdnemu riešeniu by chýbalo určenie okamihu, v ktorom štát (súdne aj nesúdne orgány) považuje vec za rozhodnutú s účinkami, ktoré zamedzia vývoju ďalšieho sporu v tej istej veci alebo zabránia právnej neistote v právnych vzťahoch, ktorých vývoj vyžaduje súdne rozhodnutie (M., J. a kol. Základy občianskeho procesného práva. T. N. 2009, 897 strán, str. 409). Materiálnou stránkou právoplatnosti je jeho záväznosť (výrok zaväzuje strany sporu a ich právnych nástupcov), ak sa rozsudkom rozhodlo o osobnom stave, jeho výrok zaväzuje všetkých. Zásadná nezmeniteľnosť meritórneho súdneho rozhodnutia znamená, že ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôžu sa prejednávať znova (s výnimkou použitia mimoriadnych opravných prostriedkov alebo vecí, v ktorých možno podať návrh na začatie nového konania). Odvolateľ netvrdil, že takýmto spôsobom postupoval. V tomto odvolacom konaní teda súd nemá jurisdikciu preskúmavať právoplatné a vykonateľné súdne rozhodnutia, predstavujúce exekučný titul.

8. Ďalšia zásadná odvolacia námietka sa týkala oprávnenia žalovanej pokračovať v exekučnom konaní začatom súdnym exekútorom B. B. V.. Pravdou je, že úmrtím pôvodného súdneho exekútora JUDr. B. V. došlo k zániku jeho právnej subjektivity ako fyzickej osoby. Exekučný poriadok účinný v čase úmrtia

súdneho exekútora (dňa 14.06.2011) v ustanovení § 16 ods. 1 písm. b) v ods. 6 zakotvoval, že pri zániku výkonu funkcie exekútora podľa odseku 1 komora určí náhradníka. Za náhradníka vymenuje komora v lehote 30 dní od zániku funkcie podľa odseku 1 exekútora, ktorý na vymenovanie za náhradníka udelí súhlas. Ak nebolo možné vymenovať za náhradníka žiadneho exekútora s jeho súhlasom, stáva sa po uplynutí tejto lehoty náhradníkom exekútor, ktorý bol zástupcom exekútora, ktorého výkon funkcie exekútora zanikol. Náhradník exekútora vykonáva exekučnú činnosť vo svojom mene a v konaniach pokračuje na základe pôvodného poverenia. Žalovaná preukázala, že za náhradníčku pôvodného súdneho exekútora B.. B. V. bola vymenovaná Slovenskou komorou exekútorov, listinou označenou ako Dekrét o ustanovení náhradníka súdneho exekútora, a to dňom 22.06.2011. Podľa poslednej vety § 16 ods. 6 Exekučného poriadku účinného v uvedenom období súdna exekútorka ustanovená za náhradníčku pokračovala vo vykonaní exekúcie podľa pôvodného poverenia. Zákon teda explicitne vyslovil, že ustanovený náhradník súdneho exekútora pre pokračovanie už v začatej exekúcii nepotrebuje vydanie nového poverenia súdom, ako sa mylne domnieva odvolateľ.

9. K odvolacej námietke týkajúcej sa nedoručenia uznesenia o ustanovení opatrovníka žalobcovi v pozícii povinného v exekučnom konaní sp. zn. 8Er/1161/2009 z 30.07.2015 opatrovníkovi W. N. a jeho tvrdeniu, že predložil ako dôkaz nedoručenú listovú zásielku odvolací súd udáva, že v súdnom spise sa nachádza (ako príloha stanoviska žalobcu z 01.07.2019) fotokópia obálky, z ktorej v dôsledku jej prekrytia poznámkou doručenie zásielky - opatrovník nie je možné zistiť deň jej uloženia, ani jej obsah (čitateľný je iba údaj o priezvisku adresáta N., opatrovník za A. a údaj, že je doručované vyjadr. k predž. výzve, EPb opravný, oprava k). Navyše v texte tohto podania žalobca udáva, že pripája fotokópiu opatrovníkom neprevzatej listovej zásielky s upovedomením, čo je iná listina ako uznesenie o ustanovení opatrovníka. V tejto časti teda žalobca neunesol dôkazné bremeno k námietke o nedoručení exekučného príkazu žalobcovi, resp. opatrovníkovi. Odvolací súd udáva, ako konštatoval už súd prvej inštancie, že exekučný príkaz na vykonanie exekúcie príkazom pohľadávky z účtu v banke z 27.03.2017 bol aj v zmysle vyjadrenia žalovanej zo dňa 15.05.2019 podaný na poštovú prepravu pod podacím č. UZ F a vrátený súdnej exekútorke 21.04.2017, čo žalobca nespochybnil. Dňa 26.04.2017 bola súdnej exekútorke vrátená aj zásielka podacie č. UZ F obsahujúca oznámenie o ukončení exekučného konania a konečné vyúčtovanie exekúcie zo 04.04.2017, čo vyplýva aj z fotokópie tejto zásielky, neprevzatej žalovaným v odbernej lehote, nachádzajúcej sa na č. I. 72 súdneho spisu (obidva tieto dôkazy okresný súd vykonal). Obsahom tejto listovej zásielky teda nebol, ako tvrdí odvolateľ, exekučný príkaz; ten bol obsahom súdnej zásielky vrátenej 21.04.2017. Preukázané nebolo, že k vykonaniu exekúcie žalovanou došlo bez doručenia exekučného príkazu žalobcovi, resp. jeho opatrovníkovi.

10. Iné odvolacie dôvody, ktorými je odvolací súd viazaný, odvolateľ netvrdil, a to ani vo vzťahu k výroku o trovách konania, hoci ho odvolaním formálne napadol. Nakoľko ide o závislý výrok (§ 379 písm. a) C.s.p.) od výroku vo veci samej, odvolací súd ho podrobil odvolaciemu prieskumu.

10.1 Odvolací súd zistil pochybenie súdu prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách konania. Okresný súd správne ustálil, že žalobca nebol v konaní úspešný, preto nemá nárok na náhradu trov konania, bolo ale nadbytočným rozhodnúť o tom samostatným II. výrokom rozsudku. Okresný súd tiež správne ustálil, že nárok na náhradu trov konania podľa jeho výsledku má žalovaná, neuplatnenie si náhrady trov konania (v zmysle vzdania sa nároku) však nie je dôvodom hodným osobitného zreteľa, pre ktorý by žalovanej náhrada trov konania nemala byť priznaná. Vzdanie sa žalovanej nároku na náhradu trov konania znamená, že súd prvej inštancie mohol rozhodnúť nielen o tom, či žalovaná (ne)má nárok na náhradu trov konania, ale zároveň rozhodnúť aj o ich výške a nepriznať jej nie nárok na náhradu trov konania, ale náhradu trov konania ako takú. Odvolací súd tieto pochybenia súdu prvej inštancie opravil a s poukazom na § 388 C.s.p. formálne zmenil jeho výrok o trovách (prvoinštančného) konania tak, ako je uvedené v II. výroku tohto rozsudku.

11. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol s poukazom na § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p.. Aj v odvolacom konaní bola úspešná žalovaná, no neprejavila záujem o prisúdenie náhrady trov odvolacieho konania, preto jej odvolací súd ich náhradu voči žalobcovi nepriznal.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).